ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

—

Η ΑΛΕΠΟΥ

Καβάλ' ἀπάνω σ' ἄλογα περήφανα βαρβάτα
Ὁ κάθε ντὸς κι' ἡ κάθε νηὰ
Ἐδῶ κι' ἐκεῖθε τρέχ υνε καὶ ψάχνουν κάθε στράτα
Καὶ ψάχνουν κάθε μιὰ γωνιά.

—

Καὶ τὴν κρυμμένη προσπαθοῦν νὰ εὕρουν ἀλεποῦ
Ποῦ ἔφυγε μὲ μία προβατίνα
Καὶ κουρασμένοι τρέχουνε ἐδῶ κι' ἐκεῖ ὡς ποῦ
Τοὺς βρήκανε μα... τ' ἦταν κεῖνα!

—

Ἡ Ἀλεποῦ, ὡς φαίνεται, θὰ ἦταν χορτασμένη
Καὶ διόλου δὲν πεινοῦσε
Κι' ἀντὶ τὴν προβατίνά της νὰ ἔχῃ φαγωμένη
Μονάχα τὴν φιλοῦσε.

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ *Ἀστέρος τῆς Θεσσαλίας*:

«Ἐὰν τὰ μεγάλα γυμνάσια πραγματωθῶσι καὶ ἐὰν καὶ τὸ ἔδρεῦον ἐνταῦθα 5 σύνταγμα μετάσχῃ τούτων μεταβῇ μὲ δύναμιν οὐχὶ μειζονα τῶν 580 ἀνδρῶν. Ἐμπρὸς λοιπὸν μεγάλα γυμνάσια.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Καὶ ἵνα ἡ παρένθεσις κλεισθῇ δὲν νομίζει ὁ ἐκθυληγονίας συμπατριώτης μου διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Κ. Σταίκος ὁτὶ πρέπει νὰ ἐκτείνῃ τὸν βραχιονά του καὶ μέχρι τοῦ τραχήλου τῶν παικτῶν τοῦ χρηματηστηρίου.»

*

Ἐκ τοῦ *Συλλόγου*:

«Οὕτω ἀπό τινος χρόνου ἔχομεν ψευδεῖς προϋπολογισμούς, ψευδεῖς πληροφορίας περὶ ἐθνικῶν πραγμάτων..... καὶ ἐν γένει ἐπικρατοῦντα τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ἡ φαντασία του, προβαίνουσα τοῦ μέλλοντος, ὀλίγην προσοχὴν ἔδιδεν εἰς τὰ ἐνεστῶτα ἐπικαθήμενος ἐπὶ πτερύγων ὀνείρων.»

*

Ἐκ τοῦ *Ἀχελώου*:

«Ἡ ἀλήθεια εἶνε θεὸς καὶ πρέπει νὰ δοξάζεται.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Ὁ δεκαετὴς υἱὸς ἡμῶν ἕνεκεν πολλῶν ἡμῶν περιπετειῶν δὲν εἶχε τακτικῶς μαθητεύσει κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη καὶ δὲν ἠδύνατο οὔτε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν νὰ φανῇ ὅτι ἐμαθήτευσε· καὶ μόλα ταῦτα τὸ δεύτερον ἤδη ἔτος μαθητεύων ἐν τῷ Λυκείῳ *** μᾶς ἐξαναγκάζῃ νὰ φέρωμεν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ἐρίτιμον κ. Διευθυντὴν καὶ νὰ θαυμάσωμεν διὰ τὴν πρόοδον τοῦ υἱοῦ μας.»

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ:

«Καὶ αὖθις ψῦχος δριμὺ ἐνέσκυψεν εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀλλοιμονον τῷ θιάσῳ.»

*

Ἐ τῆς *Χλόης*:

«Αἱ χειρίδες (γάντια) ἐν γένει οὐδένα λόγον ἔχουν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μαθητοῦ καὶ μόνον κατ' ἐμὴν ἀντίληψιν χρησιμεύουσιν ὡς σύμβολον ἀμελείας· ὁ μαθητὴς ὁ φέρων χειρίδας λέγει μόνος του «εἶμαι ἀμελής.» Ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὸν τίτλον τοῦτον φερέτω χειρίδας».

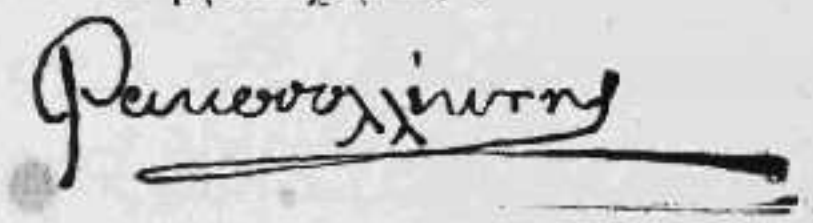

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

Σήμερον τὴν 8ην μ. μ. ὥραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Πειραιῶς ὁ γνωστὸς μουσικοδιδάσκαλος κ. Ν. Λαμπελὲτ δίδει συναυλίαν τῇ συμπράξει τῶν ἀποτελούντων τὸν χορὸν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ὀρχήστρας συγκειμένης ἐξ 25 ὀργάνων. Ἡ μεγαλειτέρα σύστασις διὰ τὴν συναυλίαν ταύτην εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Λαμπελὲτ καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν τεμαχίων, ἅτινα θὰ εὐτυχήσωσι ν' ἀκούσωσι τὴν ἑσπέραν ταύτην οἱ γείτονες Πειραιεῖς.

ΑΝΕΥΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Νίκ Κωνσταντίνω. Κωνσταντινούπολιν. Διὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν λεπτομερῶς χρειαζόμεθα ἔκτακτον παράρτημα. Τὸ βιβλίον εἶνε, ὅτι τῆς Κυρίας αὐτῆς ἐμπήκατε πολὺ .. στὴ μύτη.—*Ὠρίωνι. Σμύρνην.* Τὰ δύο πρῶτα τετράστιχα εὔμορφα, ἄλλα τὰ τελευταῖα .. «ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλα». — *Συλλογισμένῳ.* Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ θαυμάζομεν τὸ θάρρος ποῦ ἔχετε νὰ τὸν διαβάζητε· ἡμεῖς τώρα κατ' ἀνάγκην ὑφιστάμεθα τὸ μαρτύριον αὐτό, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς βλέπομεν, ὅτι εἶνε δυνατὸν ν' ἀποφύγωμεν, ἐὰν ἔχωμεν τὸ εὐτύχημα δύο ἢ τρεῖς ἄλλοι νὰ σᾶς μιμηθῶσι. Ταῦτα ἐκ μέρους τοῦ *Ρακοσυλλέκτου*. Μᾶς ἤρεσε πολὺ καὶ ἡ ἐπιστολή σας. — *Μυθιστοριοφίλῳ.* Τὸ ὡραῖον ἀληθῶς μυθιστόρημα «Ὁ Μητροκτόνος» θὰ δημοσιευθῇ ἐπὶ τέλους εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» τὴν προσεχῆ Κυριακὴν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. — *Μέροπι.* Τοῦ ποιήματος *μέροψ* εἶνε καλὸν καὶ *μέροψ* ὄχι· ἑπομένως δὲν θὰ δημοσιευθῇ. Ἀναμένομεν ἄλλο.

ΒΙΒΛΙΑ

ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΣ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συλλόγου «Ἑρμοῦ». *Ἔτος Α'—Γ' (1877—1887) ἐν Κωνσταντινουπόλει 1889*, σελ. 1—64 εἰς 16ον. Ὁ Σύλλογος «Ἑρμῆς» ἐξέδωκε κομψότατον τεῦχος, περιλαμβάνον ἐν περιλήψει πάσας τὰς ἀπὸ δεκαετίας ἐργασίας αὐτοῦ. Ὁ «Ἑρμῆς» ἱδρύθη τῷ 1877 ὑπὸ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων νέων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς κοινωνίας, οἵτινες σχεδὸν πάντες κατέχουσι σήμερον διαφόρους ἀξιολόγους θέσεις, διασπαρέντες εἰς τὰ διάφορα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κέντρα. Δέκα ὁλόκληρα ἔτη διήνυσεν ὁ Σύλλογος διηνεκῶς, ἀλλ' ἀθορύβως καὶ ἄνευ ἐπιδείξεων ματαίων, ἰδίᾳ δὲ μεγάλως ἐξετιμήθη διὰ τὴν σύστασιν τελείας *Μουσικῆς Σχολῆς*. Ἀξίους πολλοῦ ἐπαίνου θεωροῦμεν πάντας ἐκείνους, οἵτινες διὰ πολλῆς ἐργασίας κατώρθωσαν ὥστε τὸ Σωματεῖον ν' ἀπολαύσῃ ἀμερίστου τῆς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ, ὅπερ κατ' ἔτος ἤρχετο νὰ ἐπικροτήσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ἀτρύτων κόπων καὶ θυσιῶν κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως τοῦ Συλλόγου, ἣν ἐκόσμησαν διὰ πανηγυρικῶν ῥητορες σπουδαῖοι καὶ εὐφραδεῖς ὡς οἱ κ. κ. Ὀδ. Ἰάλεμος Ἰωακεὶμ Βαλαβάνης, Σταῦρος Ι. Βουτυρᾶς, Ι. Δ. Ἀριστοκλῆς, καὶ ἄλλοι ὡς λέγει ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος ἐν τῷ εἰρημένῳ τεύχει. Ἱστοροῦντες τὴν βραχεῖαν ταύτην σημείωσιν ἡμῶν, σφίγγομεν τὴν χεῖρα τῶν εὐγενῶν ἑταίρων τοῦ κοινωφελοῦς «Ἑρμοῦ», ἐλπίζοντες ν' ἀναγράψωμεν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι πᾶσαν δικαίως προσδοκωμένην πρόοδον.

Eine arme gebildete deutsche Frau, durch Verlust des mannes in Armuth gestürzt, sucht Unterkunft— sie kann alle Hausarbeiten verrichten, wurde eventuell auch in der Sprache grammaticalischen unterricht geben können genèigte offerten unter J. H. V. besorgt die Expedition dieses Blattes.